

Pieczęć Ducha Świętego w świeckim życiu konsekrowanym (Egidio Viganó, 24/09/1979 do VDB)

Konsekracja nie jest w pierwszym rzędzie działaniem osoby konsekrowanej, ale Boga, Ducha Chrystusa, który ożywia Kościół: konsekrowany odpowiada, ofiaruje się, daje się. Widzimy to jasno w konsekracji sakramentalnej Chrztu, Bierzmowania i Kapłaństwa: inicjatywa jest po stronie Boga; On „namaszcza olejem radości” Ducha Świętego, naznaczając czy pieczętując znakiem duchowym, pełnym skuteczności zbawienia, „konsekrowanego” czy „namaszczonego” na wzór Chrystusa.

W konsekracji realizowanej poprzez profesję rad ewangelicznych dokonuje się coś analogicznego. Radykalizuje się w niej istniejąca konsekracja Sakramentów, ukierunkowując „profesja”, we wszechogarniającej formie, do bycia „znakiem i nosicielem”, w Ludzie Bożym, szczególnie aspektu misterium Chrystusa.

Ta pieczęć Ducha Świętego zachodzi poprzez ofiarowanie określonego charyzmatu i wzrastanie w nim, aż do osobistej odpowiedzi powołanych do całkowitej ofiary z siebie, poprzez złożenie ślubów. Oczywiście jest, że: u początków każdej charyzmatycznej grupy wszystko to potrzebuje jeszcze kościelnego wymiaru hierarchicznej aprobaty i liturgicznego pośrednictwa, które nada charyzmatowi jego autentyczny sens uczestniczenia w sakramentalności Kościoła; ale chociaż w jego pierwszych początkach chodzi naprawdę o delikatny charyzmat Ducha Świętego, to w nim istnieje już żywe ziarno, w zarodku, przyszłości Instytutu, jeszcze przed oficjalnym uznaniem przez Kościół.

W pierwszym złożeniu ślubów, pierwszych członków jakiejś grupy, widzimy historyczny początek „duchowego doświadczenia” Grupy konsekrowanych w świecie. Tam pieczęć Ducha Świętego już położyła życiowe składowe całego późniejszego rozwoju; jednorodny wzrost, który później nastąpi, może przynieść także ważne nowości w dialogu ze znakami czasu i „jedności z Ciałem Chrystusa”, (MR 11), które ciągle rośnie w historii, ale ma już w sobie życiową tożsamość całej swojej egzystencji.

Zapytajmy się teraz, z historycznym obiektywizmem, na czym polega ta życiowa tożsamość w przypadku VDB. Odpowiedź nie jest trudna: wystarczy popatrzeć na cenny skarb Zeszytu Carpanery, (który zawiera „Konferencje”, dyktowane przez ks. Filipa Rinaldiego, dla pierwszej grupy „Zelatorek” w świecie, a zebrane z wielką dokładnością przez sekretarkę, p. *Luiginę Carpanera*).

Chodzi o bezprecedensowe wcielenie salezjańskiego ducha Księdza Bosko w świecie: w nowym świecie. O objawienie pieczęci Ducha Świętego, która już się ujawniła w charyzmacie ks. Bosko; oryginalnej i śmiałej latorośli, której ożywiający soki pochodzą od istniejącego już korzenia; czyli odważne doświadczenie duchowe, które charakteryzuje się salezjańskimi wartościami, wprowadzonymi na drogi historii przez ks. Bosko. Nieprzypadkowo ostateczna nazwa Gałęzi utrwali się, jako „Ochotniczek Księdza Bosko”.

Konsekrująca inicjatywa Ducha Świętego ustabilizowała, więc jak można stwierdzić obiektywnie w waszej tradycji, treści tej pierwszej konsekracji. To są wielkie linie ewangeliczne, wyrzeźbione z Wysoka w „salezjańskości” Księdza Bosko, przeżywane przez neoprofesi, w zażyłej symbiozie ze szczególnymi wartościami i egzystencjalnymi wymaganiami życia w świecie: powołanie, duch, misja, apostołski styl, przemyślane, zharmonizowane i poświadczane w wyraźnym i trwałym wyborze życia w świecie.

Zarówno boża inicjatywa Ducha Świętego, jak i ludzka odpowiedź profesji rad ewangelicznych, zbiegają się, aby określić nowy rodzaj „namaszczenia”, czyli nowa konsekracja w świecie, która jest prawdziwą nowością w Rodzinie Salezjańskiej i stanowi życiowy początek i trwałe ducha tej waszej, oryginalnej, stowarzyszeniowej rzeczywistości.

Taka konsekracja jest wewnętrzną siłą, która was prowadzi do życia, z niepodzielnym poświęceniem, chrześcijańską wiarą według ewangelicznego planu, uformowanego w szkole ks. Bosko, aby być znakami i nosicielkami szczególnie aspektu miłości Chrystusa do ludzkości. Wybór „życia w świecie” jest szczególnym elementem, który przenika wasz cały ewangeliczny projekt, bez zmieniania salezjańskiej tożsamości, chociaż ją przemienia, w typowe dla was sposoby, świadectwa i działania. „Salezjańskość” nie jest, więc czymś dodanym do waszej konsekracji, ale jest jej istotą, która ją stanowi i ożywia.

Myśli Księdza Rinaldiego

ZC, 1921

- ❖ Starajcie się nade wszystko by was kochano i szanowano, jeśli chcecie osiągnąć jakiś skutek: miłością, uczuciem uzyskuje się wiele.
- ❖ Dziś pracuje się tak wiele, a w zamian otrzymuje się tak mało, bo to jest praca wykonywana z jakąś rozrzutnością, dla czczej chwały, z ludzką przebiegłością, by się pokazać; brakuje wtedy łaski Bożej i Jego błogosławieństwa.
- ❖ Nie zapominajcie, że wy zdołacie czynić dobro innym w takim stopniu, w jakim się ukryjecie, zjednoczycie i ukochacie Jezusa.
- ❖ Możemy nie znać sposobu czynienia dobra, ale jeżeli żyjemy w zjednoczeniu z Bogiem, jeśli Go bardzo kochamy, to tą miłością do Boga będziemy też kochać bliźniego.
- ❖ Pamiętajcie, że więcej jest warte jedno słowo zapalone miłością Boga niż rzeka słów ludzkich.
- ❖ Pracujcie stale w obecności Boga, z myślą utkwioną w Panu, nie przejmujcie się sądami ludzi, idźcie naprzód w pełnieniu dobra, wiedzione doświadczeniem Boga.
- ❖ Podstawą życia chrześcijańskiego jest pokora serca, a my musimy ją przyjąć za podstawę naszych dzieł, praktykując jej istotę.
- ❖ Nie uświęćcie się przez to, że będziecie górować nad innymi, że się pokażecie i będziecie chwalone, ale w pokorze i miłości Boga.
- ❖ W Waszym położeniu musicie z konieczności uczestniczyć w życiu świata, ale wy to robicie nie dla waszego zadowolenia, ale jako środek, by pomóc temu światu zbawić się, uczcie się wykorzystywać wszystkie okazje, by przez miłość i dobre słowo przybliżyć go do Jezusa.
- ❖ Nie mówcie: jesteśmy biednymi, nieudolnymi dziećmi, pozbawionymi inteligencji; cóż my możemy same zrobić dobrego? Ufając całkowicie Bogu, naprawdę możecie zrobić wiele.

Inicjatywy formacji i modlitwy online.

Połączenia online, których tak wiele w czasie pandemii, są wielką podporą dla życia komunii i znakiem ducha rodzinnego, który nas charakteryzuje. VDB i CDB rozwijają program inicjatyw modlitwy, formacji i komunikacji pomiędzy siostrami i braćmi, co wzmacnia więzy i ożywia żywotność powołaniową, we wcale niełatwych okolicznościach obecnego czasu. To są inicjatywy do docenienia i przyjęcia z wdzięcznością.

Pośród ciemności Pan ciągle nas słyszy

Świadectwo tak wielu grup młodzieżowych i dorosłych, które się zaangażowały na rzecz tych, którzy są dotknięci konsekwencjami pandemii, to jasny znak, że Pan daje się usłyszeć w chwilach wielkich trudności. W tych miesiącach znajdują się młodzi, którzy pukają do drzwi CDB i VDB, aby wyklarować swój wybór życia. Te osoby angażują nas w poważne potraktowanie kierownictwa duchowego, tych, którzy są blisko nas.

Dom Księdza Bosko, na Valdocco

Valdocco, kołyska salezjańskiego charyzmatu, w ostatnich latach, doświadczyła ważnej przemiany. Pomijając konieczne prace w utrzymaniu, to celem było zaprowadzenie pielgrzymów i zwiedzających do całościowego wejścia w charyzmat Księdza Bosko, w to jak się zrodził i rozwinął. Całość jest gościnną przestrzenią, która stopniowo wprowadza w apostołskie serce ks. Bosko i jego pierwszych naśladowców: młodych, świeckich, salezjanów, salezjanki; pomaga także zrozumieć sens instytucji przez niego założonych na rzecz opuszczonej i biednej młodzieży.

Linie programowe Księdza Generała dla Zgromadzenia Salezjańskiego po KG 28

Odpowiadając na wyzwania, którym trzeba stawić czoła w najbliższych latach, Ksiądz Generał wskazuje takie linie programowe:

1. Salezjanie Księdza Bosko na zawsze. Sześćciolecie by rosnąć w salezjańskiej tożsamości.
2. W Zgromadzeniu, do którego jesteście zaproszeni przez „*Da mihi animas, coetera tolle*”.
3. Żyć salezjańskim sakramentem OBECNOŚCI.
4. Formacja by być Salezjanami pasterzami dzisiaj.
5. Absolutny priorytet dla młodych, najbardziej opuszczonych i bezbronnych.
6. Razem ze świeckimi w misji i formacji. Charyzmatyczna siła, jaką świeccy i Rodzina Salezjańska nam ofiarują.
7. Czas na większą szczodropliwość w zgromadzeniu, uniwersalne i misyjne zgromadzenie.
8. Towarzysząc młodym w drodze do lepszej przyszłości.